

ערוץ 7 > דעות > יקיר לי יד ולב לשכול - שבת קהילתית למודעות לשכול האזרחי

יקיר לי יד ולב לשכול - שבת קהילתית למודעות לשכול האזרחי

נסיבות החיים הובילו אותי להכיר עשרות משפחות שילדיהן נפטרו. פיני רבינוביץ, אביה של דסי רבינוביץ ז"ל בטור אישי.

ערוץ 7

פיני רבינוביץ' / ח' באייר תש"פ 21:11, 2.05.20

דסי רבינוביץ' ימי קורונה הכרת הטוב

צילום: באדיבות המשפחה

פיני רבינוביץ'

שמי פיני, ואני אביה של דסי רבינוביץ ע"ה, שנפטרה לאחר מאבק ארוך ועיקש במחלת הסרטן. דסי לימדה את כולנו מהו מאבק אמין, ובין היתר גרמה למהפכה ביחסים שבין רופא לחולה והשאירה אחריה טעם של צדק ותקווה לשינוי בתפיסת העולם של הממסד הרפואי בישראל.

נסיבות החיים הובילו אותי להכיר עשרות משפחות שילדיהן נפטרו, וכך נחשפתי לתופעה של משפחות רבות המתקשות לחזור לשגרת החיים ולהתנהלות היום-יומית אגב התמודדות עם הבעיות שנוצרו עקב המצב. הקושי גדול בעיקר ביום שאחרי ה'שבעה', שבו המשפחה נדרשת להרכיב מחדש את הפאזל החדש של חייה שהתנפץ לאחר פטירת יקירה

מסתבר שנפש האדם מתנהגת בצורה דומה בלי קשר לסיבת האובדן. הורים שכולים מתאונות או ממחלות, ממלחמות או מפגועים, מסתובבים בעולם עם חתיכה חסרה מהלב ולא כולם מצליחים לחזור באמת לחיים.

לפני שנה התחלנו לקדם רעיון של שבת קהילתית המוקדשת למשפחות השכול האזרחי להן אין יום זיכרון ממלכתי. מטבע העולם, בכל יישוב ובכל קהילה יש משפחות ששכלו את יקיריהן והן צריכות לרוב לשאת לבדן את הכאב והחיסרון.

הרעיון הוא ששבת אחת בשנה יוצר מרחב בו הקהילה מחזקת את המודעות שלה לשכול באשר הוא, מעודדת הערבות ההדדית, מחבקת את המשפחות, ונותנת מקום לגעגוע לבוא לידי ביטוי גם במרחב הקהילתי.

בשנה שעברה הקדשנו לטובת העניין את פרשת 'שמיני' בה מסופר על מות בניו של אהרון הכהן, על אבלו ושתיקתו המדהדת. ההיענות לרעיון של השבת הייתה מאד גבוהה וענתה על צורך אמיתי של משפחות רבות ושל קהילות, לקבלת ולהענקת הכרה וחיבוק קהילתי. השנה בחרנו לציין את השבת בפרשה שקראנו השבת 'אחרי מות-קדושים'.

ההענות לדפי מקורות ורעיונות מצד רבני ורכזי קהילות ועמך ישראל, היתה מרשימה. הנושא נגע בנקודה ובצורך אמיתי של אנשים, שברכו על עצם העלאת הנושא.

אנחנו מקווים שמתוך הסולידריות הגדולה הכרת התודה והתמיכה במשפחות השכולות סביב יום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה נוכל להמשיך ולהרחיב את הלב, להגדיל את החיבוק ולעטוף את שאר המשפחות שאיבדו את יקיריהן בנסיבות מצערות אחרות.

עמותת 'יקיר לי-יד ולב לשכול' הוקמה על מנת לפגוש ולסייע לבני המשפחה המתקשים להתמודד עם המצב שאליו נקלעו, ולעיתים נראה בלבול בכמה רבדים:

- התהליך הנפשי - האדם מול עצמו, מול משפחתו ומול החברה.
 - שינוי בדפוסי החיים - פגיעה בעבודה לאחר מוות בן משפחה והקושי לחזור לשגרת החיים הקודמת
 - חוסר היכרות עם זכויות שמוסדות המדינה מעניקים למשפחה בתקופה הזו.
- החזון ומימושו:

יצירת שיח וקידום מודעות ציבורית וקהילתית למשפחות שהשכול הגיע לפתחן ממחלות ושאר נסיבות אזרחיות, שיח של קהלים הסובבים אותנו וגם של המדינה ומוסדותיה.

שיח של הפנמה בלבנו ובתודעה החברתית שלנו שהורים ששכלו ילד מכל סיבה שהיא, ובכל גיל, מתמודדים עם האובדן והצער כל יום. כל היום.

הפיכת ההזדהות והרגישות לזולת, למעשים: לתת כתף, להושיט יד, לפתוח את הלב. איש איש ימצא את הדרך לעשייה לפי אופיו וכישוריו.

מתן מידע למשפחות למיצוי זכויותיהן. קידמנו ונמשיך לקדם חקיקה לשיוויון זכויות לכל המשפחות שיקירה נפטרו משכול אזרחי לקבלת מידע על פעילות העמותה, ולמתנדבים נשמח בפניה למייל pini1951@gmail.com

[מצאתם טעות או פרסומת לא ראויה? דווחו לנו](#)